

7 sierpnia
wspomnienie dobrowolne św. Kajetana z Thieny, prezbitera
- patrona wzywanego w przypadku zarazy

Kajetan urodził się w październiku 1480 r. w Vicenza (Italia) w rodzinie szlacheckiej. Jego Ojcem był hrabia Gaspare Thiene, a matką hrabina Maria Porto. Urodził się jako drugie dziecko. Na chrzcie nadano mu imię Kajetan dla upamiętnienia jego wujka kanonika Gaetano Thiene – wykładowcę na Uniwersytecie Padewskim, który zmarł zaledwie 15 lat przed jego urodzeniem. Dzieciństwo spędził Kajetan w Vicenzy, pod mądrym i głęboko chrześcijańskim okiem swej matki. Pierwsze nauki pobierał w swoim mieście. Jako młodzieniec udał się na studia do Padwy, gdzie uzyskał doktorat z prawa rzymskiego i kościelnego (1504). W 1506 roku przeniósł się do Rzymu, gdzie na dworze papieskim pełnił funkcję protonotariusza papieskiego. W dwa lata potem został mianowany proboszczem. Taki bowiem był zwyczaj, że świeccy ludzie albo klerycy ze święceniami niższymi otrzymywali parafie, by mogli z nich się utrzymać, chociaż w ich zastępstwie obowiązki duszpasterskie wypełniali kapłani. Kajetan, mimo że nie posiadał jeszcze święceń kapłańskich, nawiedzał szpitale i przytułki dla ubogich. Prowadził bardzo intensywne życie wewnętrzne. Dopiero mając 36 lat przyjął święcenia kapłańskie (1516). Mszę prymicyjną odprawił w bazylice Matki Bożej Większej. Lubił tu przychodzić na modlitwę do kaplicy Żłóbka Pana Jezusa. W nagrodę za to miał otrzymać łaskę niezwykłą, mianowicie objawiła mu się Najświętsza

Maryja Panna z Dzieciątkiem i złożyła mu swojego Syna na ręce. Odtąd Kajetan zaczął wyróżniać się jeszcze większym nabożeństwem do Dzieciątka Jezus. To szczególne nabożeństwo przekazał swoim synom duchowym. Wierzył głęboko w Opatrzność Bożą.

W 1520 roku na wezwanie matki opuścił Rzym i powrócił do rodzinnego miasta Vicenza. Tu oddał się całkowicie pracy apostołskiej: na ambonie, w konfesjonale, w katechizacji ubogiej diatwy i młodzieży, w odwiedzaniu chorych w szpitalach i ubogich w przytułkach. Dokoła niego zaczęli gromadzić się uczniowie. W trzy lata potem (1523), po załatwieniu spraw rodzinnych, powrócił do Rzymu. Z powodu wielkiej gorliwości zwano go "łowcą dusz". W rok później otrzymał breve papieskie zatwierdzające nową rodzinę zakonną (1524). Wśród jego pierwszych towarzyszy znaleźli się: Giampietro (Jan-Piotr) Caraffa, biskup Chieti, późniejszy papież Paweł IV, Bonifacy Colli i Paweł Consiglieri. Z nimi jako z pierwszymi współzałożycielami Kajetan złożył uroczystą profesję. Tak powstał nowy zakon Kleryków Regularnych, zwanych pospolicie teatynami.

W 1527 roku cesarz Niemiec i król Hiszpanii - Karol V - z regularną armią hiszpańską najechał Rzym. Ucierpieli na tym również teatyni. Sam Kajetan był przez pewien czas więziony. Druga placówka zakonu została założona w Wenecji. Tam teatyni wyróżnili się i wsławili niezwykłym poświęceniem w posłudze chorym w czasie zarazy w latach 1528-1529. Kajetan zetknął się ze św. Hieronimem Emiliani, który założył także nową rodzinę zakonną dla opieki nad sierocą i opuszczoną diatwą. W 1547 roku na kapitule generalnej w Rzymie zapadła decyzja przyłączenia się do teatynów rodziny zakonnej pod nazwą somasków, założonej przez św. Hieronima. Unia jednak nie trwała długo, gdyż po śmierci Kajetana obie rodziny zakonne rozeszły się i zaczęły iść własną drogą, wyznaczoną przez Opatrzność.

W tym samym 1547 roku w Neapolu wybuchła wojna domowa. Kajetan miał prosić Boga, by przyjął ofiarę jego życia dla zahamowania rozlewu krwi. Bóg widać przyjął ofiarę swego wiernego sługi, gdyż tego samego roku dnia 7 sierpnia Kajetan zmarł po 67 latach życia. Beatyfikacja sługi Bożego odbyła się w 1629 r. Dokonał jej Urban VIII. Do chwały świętych wyniósł Kajetana Klemens X w 1671 r. On też rozszerzył jego kult na cały Kościół (1673).

W ikonografii św. Kajetan jest przedstawiany w zakonnym habicie przepasany rzemieniem, w białych skarpetkach, w birecie, z różańcem w dłoni. Jego atrybutami są m.in.: czaszka, Dziecię Jezus na rękach, krzyż, lilia, otwarta Ewangelia, ptak, zwój.

Modlitwy:

Święty Kajetanie, który za życia nigdy obojętnie nie przechodziłeś obok człowieka potrzebującego i zawsze z wielką gorliwością wspierałeś ubogich, chorych oraz wszystkich, których dotknęła jakakolwiek nędza, proszę Cię i ja o pomoc w moim utrapieniu. Racz wstawić się za mną u Boga i wyprosić mi łaskę znalezienia pracy. Ty, który tak wiele razy widziałeś z bliska ludzką biedę i ze wszystkich sił starałeś się pomagać ludziom nią dotkniętym, proś Pana Boga, aby zachował od biedy mnie i moją rodzinę. Pomóż mi zwrócić moje kroki we właściwym kierunku i znaleźć odpowiednie dla mnie zatrudnienie. Uproś mi łaskę spotkania na drodze moich poszukiwań dobrych i wrażliwych ludzi, którzy mi pomogą i wesprą moje ludzkie wysiłki.

Proszę Cię także, abyś pomógł mi dostrzec głębszy sens tego doświadczenia, jakie obecnie przeżywam, abym przez ten krzyż, który teraz niosę – krzyż niepokoju, niepewności i lęku o przyszłość – stał(-a) się człowiekiem bardziej wrażliwym na potrzeby bliźnich i bardziej miłosiernym wobec ubogich i potrzebujących. Obym umiał(-a) dzielić się tym, co posiadam, i zawsze właściwie korzystał(-a) z dóbr materialnych, nie przeceniając nigdy ich wartości w swoim życiu.

Módl się za mną, abym doznał(-a) łaski, o którą tak usilnie proszę i abym razem z Tobą mógł(mogła) z wdzięcznością wielbić miłosierdzie i dzielić się z ludźmi swoją radością z otrzymanego daru ku chwale Boga. Amen.

Litania do św. Kajetana z Thieny, założyciela teatynów

Kyrie, eleison. Chryste, eleison. Kyrie, eleison.

Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.

Ojczy z nieba, Boże, **zmiłuj się nad nami.**

Synu Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Święty Kajetanie, gorliwy zakonnik i kapłanie, **módl się za nami.**

Ozdobo Kościoła Chrystusowego,

Założycielu zakonu teatynów,

Odważny wyznawco wiary katolickiej,

Nauczycielu ufności w Bogu,

Radykalny naśladowco Apostołów,

Obrońco i orędowniku nasz przed Bogiem,

Wielki czcicielu Bożego Dzieciątka,

Piastunie Jezusa przez Maryję złożonego Ci na ręce,

Gorliwy krzewicielu nabożeństwa do Dzieciątka Jezus,
Mistrzu życia kontemplacyjnego i apostołskiego,
Wzorze poświęcenia i cnót chrześcijańskich,
Robotniku Boży, pracujący ochoczo dla dobra ludzi,
Lekarzu chorych na duszy i na ciele,
Gorliwy głosicielu Słowa Bożego,
Więźniu konfesjonału,
Wychowawco biednej dziatwy i młodzieży,
Opiekunie najuboższych,
Wprowadzający pokój między ludźmi,
Wrażliwy na potrzeby bliźnich,
Ufający bezgranicznie w Opatrzność Bożą,
Rzeczniku naszych codziennych spraw,
Szczodroblivy żywicielu głodnych,
Patronie naszego Zgromadzenia,
Któryś ustawicznie modlił się za Kościół święty,
Któryś oddawał się pokucie i umartwieniu,
Któryś w pogodzie ducha umartwiał swoje ciało,
Któryś wytrwale szedł drogą prostoty i pokory,
Któryś potrafił pochylić się nad każdą ludzką nędzą,
Abyśmy Cię stale naśladowali w cnotach,
Abyśmy pracowali nad zbawieniem duszy,
Abyśmy się strzegli pychy i wszelkiego grzechu,
Abyśmy się strzegli duchowej obojętności i miernoty,
Abyśmy byli świętymi, miłującymi się wzajemnie zakonnikami,
Abyśmy sumiennie pełnili swe apostołskie obowiązki,
Abyśmy przeszli przez życie dobrze czyniąc,
Abyśmy z Tobą i wszystkimi świętymi mogli na wieki chwalić Pana,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, **przepuść nam, Panie.**
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, **wysłuchaj nas, Panie.**
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, **zmiłuj się nad nami.**

L.: Módl się za nami święty Kajetanie,

W.: Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się:

Boże, Ty udzieliłeś świętemu Kajetanowi, kapłanowi, łaski naśladowania życia Apostołów, spraw, abyśmy za Jego przykładem i wstawiennictwem zawsze pokładali ufność w Tobie i nieustannie szukali Twojego królestwa. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.